

Σεπτέμβριος 2018
Έτος 44ο
άρ. φύλ. 716

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

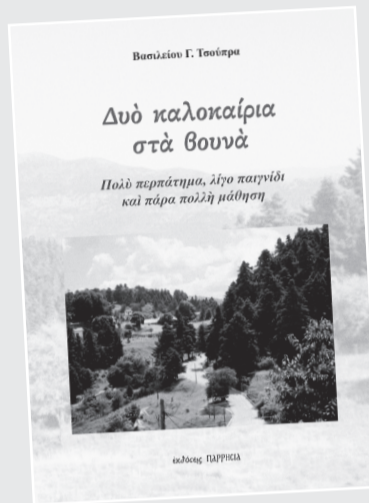
“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

Γραφεία:
Ζήνωνος 3
104-31 Ἀθήνα
τηλ.
210 5230 948

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Τελετή Αγιασμοῦ καὶ Παρουσίαση βιβλίου

Κυριακή 23 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρα 11:00 π.μ.,
«Ἐπάλλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Μετὰ τὴν τέλεση τοῦ ἀγιασμοῦ γιὰ τὴν εἴσοδό μας στὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ καὶ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 2018-2019, θὰ πραγματοποιηθῆ παρουσίαση τοῦ νέου βιβλίου τοῦ κ. Βασιλείου Τσοῦπρα, μὲ τίτλο «*Δυὸ καλοκαίρια στὰ βουνά*» καὶ ὑπότιτλο «*Πολὺ περπάτημα, λίγο παιχνίδι καὶ πάρα πολλή μάθηση*».

Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ παρευρεθῆτε στὴν εἰδικὴ ὡς ἄνω ἐκδήλωση, γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε ὅλοι μαζὶ γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας καὶ νὰ χαροῦμε τὴν παρουσίαση τοῦ νέου μας βιβλίου, ποῦ μὲ γλαφυρὸ ἀφηγηματικὸ τρόπο μᾶς εἰσάγει στὴν λειτουργικὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ στοὺς θησαυροὺς τῆς κοινῆς τῶν Ἑλλήνων γλώσσης.

Σᾶς περιμένουμε. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

Στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλξεων γίνονται:

- Κάθε **Σάββατο** βράδυ στὶς **6:30 μ.μ.** συγκεντρώσεις νέων καὶ πρόβα χορωδίας.
- Κάθε **Κυριακὴ** βράδυ τὴν ἴδια ὥρα ἐνδιαφέρουσες ὁμιλίες γιὰ ἐπίκαιρα θέματα ἀπὸ δοκίμους ὁμιλητές.

Καθημερινῶς παρέχονται δωρεὰν ὠφέλιμες γνώσεις ξένων γλωσσῶν, ἀρχαίων ἑλληνικῶν, ὑπολογιστῶν, μουσικῆς, παραδοσιακῶν χορῶν καὶ διοργανώνονται πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐκδρομές.

Οἱ Ἐπάλλξεις Αἰγάλεω

Στὴν αἴθουσα τοῦ συλλόγου «*Ἁγία Μαρία Μαγδαληνὴ*» στὴν ὁδὸ Αναγεννήσεως 19 στὸ Αἰγάλεω, κάθε **Τρίτη βράδυ** στὶς **7:00 μ.μ.** ψάλλεται Ἱερά Παράκληση στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο καὶ ἐν συνεχείᾳ γίνονται ὀρθόδοξες ὁμιλίες καὶ πραγματοποιοῦνται διάφορες δραστηριότητες.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστες μας τοῦ Αἰγάλεω καὶ τῶν γύρω περιοχῶν νὰ συμμετέχουν στὶς ἐκδηλώσεις αὐτὲς πρὸς ὠφέλειά των.

Προσοχὴ στὶς ἐπιλογές μας

Ενα ἀπὸ τὰ καθήκοντα καὶ τὰ δικαιώματα κάθε ἐνεργοῦ πολίτου εἶναι τὸ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Τὸ δικαίωμα αὐτὸ τὸ ἄσκησαν καὶ οἱ Ἀπόστολοι στὴν πρώτη Ἐκκλησία, κατὰ τὴν ἐπιλογὴ τοῦ Ματθαίου μὲ κληρὸ καὶ τῶν Ἑπτὰ Διακόνων μὲ ἐκλογή.

Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις οἱ Ἀπόστολοι ὑπέδειξαν τὰ κριτήρια στοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ προέβαιναν στὴν ἐπιλογὴ τῶν ἀξίων καὶ ἱκανῶν προσώπων γιὰ τὴν ἀνάλογη λειτουργία. Τοὺς προέτρεψαν δηλαδὴ νὰ ἐπιλέξουν ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχαν τὶς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐπιτέλεση τοῦ ἔργου, γιὰ τὸ ὁποῖο ἐκλέγοντο. Καὶ στὴν μὲν πε-

συνέχεια στή σελ. 2

Σταυρὸς Τὸ σημεῖο τοῦ Θεανθρώπου

Μεγάλος, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, εἶναι ὁ σεβασμὸς ποὺ ἔχομε οἱ Ὁρθόδοξοι πρὸς τὸν Τίμιο Σταυρὸ καὶ τὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι πραγματικὸ ἱερὸ καὶ πολυσήμαντο. Εἶναι ὁ «*φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης*», «*ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου*», σύμβολο τῆς ἀγάπης τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ μας καὶ προτροπὴ πρὸς τὸν ἄνθρωπο νὰ ὁμοιωνεταὶ πρὸς τὸν Δημιουργό Του, μὲ τὸ νὰ αὐξάνεται μὲ τὴν πίστη καὶ νὰ πληθύνεται μὲ τὴν ἀγάπη, νὰ γίνεται δηλαδὴ ζωντανὸς Σταυρὸς.

Ὡς γνωστὸν, ὁμῶς, ὁ ἄνθρωπος, μὲ τὴν παρακοὴ τῶν Πρωτοπλάστων, τὴν δολοφονία τοῦ Κάϊν καὶ τὶς ἄλλες ἀμαρτίες, ἀντὶ γιὰ σταυρὸ αὐξήσεως καὶ πληθύνσεως ἀκολούθησε τὸν ἀντίσταυρο τῆς ἐλαττώσεως καὶ τῆς μειώσεως, καὶ ἀντὶ γιὰ κοινωνία ἀγάπης δημιούργησε τὴν ζούγκλα τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ. Γι' αὐτὸ, ἦταν ἀνάγκη νὰ τιμωρηθῆ ὁ ἀντίσταυρος μὲ τὸν τιμωρὸ σταυρὸ, ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν ἐφαρμόζονταν σὲ περιπτώσεις βλασφημίας τοῦ Θεοῦ καὶ ἀδικίας, καὶ μάλιστα πόνου κατὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων.

Ἐπειδὴ ὁμῶς ὁ πανάγαθος Θεὸς τῆς ἀγάπης δὲν δημιούργησε τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ τιμωρηθῆ ἀλλὰ γιὰ νὰ προάγεται μὲ πίστη καὶ ἀγάπη, μερίμνησε, ὥστε μὲ σταυροειδεῖς ἐνέργειες καὶ σταυροειδῆ σημεῖα νὰ σώζῃ τὸν ἄνθρωπο, ὡς πρόσωπο καὶ ὡς λαό. Πολλὲς τέτοιες περιπτώσεις μᾶς περιγράφει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. Παρ' ὅλα αὐτὰ, δὲν μποροῦσε ὁ ἄνθρωπος νὰ καταστῆ Σταυρὸς πίστεως καὶ ἀγάπης, λόγῳ τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν ἀδικιῶν του.

Γι' αὐτὸ, ἐνανθρώπησε ὁ ἴδιος ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ζῶν Σταυρὸς μὲ τὴν πλήρη ὑπακοὴ στὸν Πατέρα («*οὐχὶ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλὰ ὡς Σὺ*») καὶ τὴν ἀπεριόριστη ἀγάπη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς σταυρωτὲς Του («*Πάτερ ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι*»), ἀποκατέστησε τὸ κατ' εἰκόνα, ἐνῶ μὲ τὸ κήρυγμα τῆς ἀγάπης («*ἀγάπησεις Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτὸν*») μᾶς ὠθεῖ στὸ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐκεῖνο ὁμῶς ποὺ τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ μᾶς

συνέχεια στή σελ. 2

Ἐκδρομὴ στὴν Πολωνία

Ἀπὸ τὶς **21 ἕως τὶς 30 Αὐγούστου** τὰ μέλη τῆς Ε.Χ.Ε. πραγματοποιοῦσαν ὀδικῶς μορφωτικὴ ἐκδρομὴ στὴν Πολωνία διὰ μέσου Σερβίας, Οὐγγαρίας καὶ Σλοβακίας.

Στὴν **Βουδαπέστη** περιηγήθηκαν στὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως καὶ ἰδιαίτερα στὴν πλατεία τῶν ἀγαλμάτων, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ ἀγαλμα τοῦ Οὐνιάδη, τὸ δὲ βράδυ πραγματοποιοῦσαν περὶ ἡμέρας μὲ ποταμόπλοιο στὸν Δούναβη. Στὴν **Κρακοβία** τῆς Πολωνίας ἐπισκέφθηκαν ἐκτὸς ἄλλων τὸ φορικτὸ στρατόπεδο τοῦ Ἄουσβιτς καὶ τὰ ἀλατωρυχεῖα. Κατευθυνόμενοι γιὰ τὴν **Βαρσοβία** ἐπισκέφθηκαν τὸ προσκύνημα τῆς Μαύρης Παναγίας, ὅπου φυλάσσεται βυζαντινὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας καὶ ὅπου οἱ προσκυνητὲς σχηματίζουν λαοθάλασσες. Στὴν Βαρσοβία, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα, μετέβησαν ἀνατολικώτερα καὶ προ-

Οἱ ἐκδρομεῖς στὴν κεντρικὴ πλατεία τῆς Μπρατισλάβα, μπροστὰ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Πρεσβεία.

σκύνησαν στὰ δύο ὀρθόδοξα μοναστήρια, τὸ πρῶτο πρὸς τὴν Ἁγία Ὀνουφρίου, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ πνευματικὸ καὶ μορφωτικὸ κέντρο τῶν ὀρθοδόξων,

συνέχεια στή σελ. 2

Ἡ προτροπὴ τῆς Παναγίας μας

Μεγάλη, πράγματι, εἶναι ἡ τιμὴ ποὺ ἀποδίδει ὁ λαός μας στὸ πρόσωπο τῆς Παναγίας μας, τῆς μητέρας τοῦ Σωτῆρος μας, τῆς ὑψηλότερας τῶν οὐρανῶν, τῆς προστάτιδος τῶν ἀδυνάτων καὶ τῆς αἰτίας τῆς τοῦ Λόγου Σαρκώσεως.

Ἡ τιμὴ αὐτὴ φαίνεται ὄχι μόνο ἀπὸ τὶς χιλιάδες τῶν ὕμνων, τοὺς πολυάριθμους Κανόνες ποὺ ἔχουν γραφῆ γιὰ τὴν Παναγία μας ἢ ἀπὸ τὶς χιλιάδες τῶν ναῶν, τὰ πολυάριθμα μοναστήρια καὶ παρεκκλήσια ποὺ εἶναι ἀφιερωμένα στὴν Παναγία μας ἢ ἀπὸ τὶς ἑκατοντάδες χιλιάδων πιστῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ φέρουν τὸ ὄνομά της, ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τὶς θερμὲς ἐπικλήσεις καὶ παρακλήσεις ποὺ ἀπευθύνομε ὅλοι οἱ πιστοὶ στὶς πολυποίκιλες δυσκολίες μας, ὅπως ἡ συγ-

κεκριμένη φράση «*Βοήθησε Παναγιά μας!*».

Ἔτσι ἐξηγοῦνται οἱ λαοθάλασσες τῶν πιστῶν ποὺ κατακλύζουν τοὺς ναοὺς, τὰ μοναστήρια καὶ τὰ προσκυνητὰ τῆς Παναγίας μας, ὅπως στὴν Τήνο, στὴν Πάρο, στὴν Βέροια, στὰ Καλάβρυτα, στὸν Ὀλυμπο τῆς Κύπρου (Παναγία τοῦ Κύκκου) κ.λπ. Αὐτὸ συμβαίνει ὄχι μόνο στοὺς ὀρθοδόξους ἀλλὰ καὶ στοὺς παπικούς, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ κατακλύζουν τὰ προσκυνητὰ των ποὺ εἶναι ἀφιερωμένα στὴν Παναγία. Φέτος μάλιστα ποὺ ὡς μέλη τῆς Ε.Χ.Ε. πραγματοποιήσαμε ἐκδρομὴ κατὰ τὰ τέλη Αὐγούστου στὴν Πολωνία, παραβρεθῆκαμε στὸν ἑορτασμὸ τῆς «*Μαύρης Παναγίας*», τὸ προσκύνημα δηλαδὴ ὅπου φυλάσσεται

συνέχεια στή σελ. 2

Σταυρός, τὸ σημεῖο τοῦ Θεανθρώπου

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ὕπενθυμίζει συνεχῶς εἶναι ἡ σταυρική θυσία Του. Κρεμάμενος ὁ Σωτὴρ μας ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀπλώνοντας τὰ χέρια ἔγινε ὁ ἴδιος ζῶν καὶ σφωστικός Σταυρός, σταυροειδής, κηρύττουσα, κηρυττομένη καὶ ἐνεργοῦσα καὶ σώζουσα Ἀγάπη. Αὐτός, δηλαδή ὁ Ἐσταυρωμένος, εἶναι ὁ Σταυρός τῆς σωτηρίας, αὐτός εἶναι τὸ ἀήττητον ὄπλον καὶ κυρίως τὸν Ἐσταυρωμένο Σωτῆρα μας συμβολίζει τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ.

Κάθε φορὰ λοιπὸν ποὺ βλέπομε ἢ ποὺ σχηματίζομε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ ἢ κάνομε τὸν Σταυρό μας, στὴν σταυρική θυσία τοῦ Σωτῆρος μας ἀναφερόμαστε καὶ τὴν σταυροειδῆ ἀγάπη Του ἀναγνωρίζομε. Γιὰ νὰ ἐνεργήσῃ ὁμως καὶ μέσα μας σφωστικά ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, πρέπει νὰ ἀκολουθήσωμε τὴν σταυροειδῆ ζωὴ καὶ πολιτεία τοῦ Ἐσταυρωμένου, νὰ ἔχωμε δηλαδή διαρκὴ καὶ φλογερὴ πίστη καὶ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ ἔμπρακτὴ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον. Νὰ γινώμαστε καὶ ἐμεῖς δηλαδή μικροὶ σταυροί, ὅπως τὰ τόσα ἑκατομμύρια τῶν Ἁγίων.

Ἐάν, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, δὲν ἀκολουθήσωμε καὶ ἐμεῖς τὴν αἱματόβρεχτη σταυροειδῆ πορεία, ζωὴ καὶ πολιτεία τοῦ Ἐσταυρωμένου Σωτῆρος μας καὶ ἀρκεστοῦμε μόνον στοὺς μακρὲς σταυροὺς καὶ τὰ συχνὰ στραυροκοπήματα ἢ στοὺς πολυτελεῖς σταυροὺς καὶ στὰ πολλαπλὰ σταυρουδάκια ἢ μόνον στὰ ψαλτικά, χωρὶς ἐναρμόνιση τῆς πίστεως καὶ τῆς υπάρξεως, σὲ τίποτα δὲν ὠφελοῦμεθα, μᾶλλον δὲ γινώμαστε καὶ αἰτία χλευασμοῦ ἀπὸ τοὺς ἀπίστους καὶ ὀλιγοπίστους.

Μὲ τὴν συνεχῆ λοιπὸν ἐνατένιση τοῦ ζῶντος Σταυροῦ, δηλαδή τοῦ Ἐσταυρωμένου, καὶ μὲ πλήρη σεβασμὸ πρὸς τὸ ζωηφόρο καὶ ἀήττητο σημεῖο Του, δηλαδή τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ καὶ μὲ ἀδιάλειπτη προσευχὴ καὶ ἔμπρακτὴ ἀγάπη, ἄς διαβαίνωμε τὴν πολυκύμαντο πορεία τῆς ζωῆς, μὲ βοηθὸ τὸ «ὄπλον εἰρήνης» καὶ «ἀήττητον τρόπαιον».

B. Τσοῦπρας

Νιότη, νιότη

Στὸν ἀγῶνα πρωτοπόρα
πάντα ἢ νιότη θὰ βρεθῶ,
ψέμα καὶ ἄδικο νὰ διώχνω,
φανερὸ, κρυφὸ ἔχθρο.

Καὶ ὁμως νοιώθω ἐμένα πρώτη
πάντα πῶς χτυποῦν σκληρά·
μὰ ἐπάλλξεις δὲν ἀφήνω,
πάντα μάχομαι πιστά.

Νιότη, νιότη πάντα πρώτη
στὸν ἀγῶνα τὸν καλό·
πίστη, δίκαιο καὶ ἀγάπη
μὲ τὸ αἷμα μου τιμῶ.

Μές στὸν κόσμο κυβερνᾶνε
ὄσοι ξέρονν ν' ἀδικοῦν·
σὰν σατράπες καὶ ἀφεντάδες
τὸν λαὸ τους τυραννοῦν.

Ὅλοι οἱ νέοι ἄς ἐνωθοῦμε,
ὁ Χριστὸς μᾶς προσκαλεῖ·
ὁ λαὸς θὰ ἀκολουθήσῃ,
σὰν τὴν νιότη πρώτη δῆ.

Νιότη, νιότη πάντα πρώτη
στὸν ἀγῶνα τὸν καλό·
πίστη, δίκαιο καὶ ἀγάπη
μὲ τὸ αἷμα μου τιμῶ.

Σημ.: Τὸ ποίημά μας αὐτὸ ἔχει μελοποιηθῆ καὶ ἀποτελεῖ γιὰ χρόνια τώρα τὸν ὕμνο τῆς νεολαίας μας. Ἐπειδὴ ὁμως περιέχει γενικότερα συνεργατικά καὶ ἀγωνιστικὰ μηνύματα, καλὸ θὰ εἶναι νὰ τραγουδιέται καὶ ἀπὸ ἄλλες νεολαίες. Ὅποιος (πρόσωπο ἢ ομάδα) θέλῃ νὰ μάθῃ καὶ τὴν μελωδίαν, ἄς ἐρθῇ σὲ ἐπικοινωνία μαζί μας, γιὰ νὰ τοῦ ἀποστείλωμε τὸν σχετικὸ δίσκο.

Προσοχὴ στὶς ἐπιλογές μας

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

ρίπτωση τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ Ιουδα, ὁ ἐκλόγιμος ἔπρεπε νὰ εἶχε παρακολουθήσει ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὴν διδασκαλία, τὰ θαύματα, τὴν λοιπὴ δρᾶση τοῦ Κυρίου. Στὴν δὲ περίπτωσιν τῶν Ἑπτὰ Διακόνων οἱ ἐκλόγιοι ἔπρεπε νὰ εἶναι πιστὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, πλήρεις πίστεως καὶ σοφίας καὶ ἀσφαλῶς καὶ τιμιότητος. Αὐτὰ τὰ κριτήρια θὰ ἔπρεπε νὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν καὶ στὶς σύγχρονες ἐκλογές ὄχι μόνον στὴν πολιτικὴ ἀλλὰ καὶ στὴν ἐπιλογὴ τοῦ συντρόφου, τοῦ συνταίρου καὶ γενικῶς τῆς παρέας.

Ὁ ξενόφερτος τρόπος ζωῆς, οἱ πελατειακὲς σχέσεις πολιτῶν καὶ πολιτικῶν, ὁ ἀτομικισμὸς, ἡ συμφεροντολογία καὶ οἱ παντοδαπὲς ἐξαρτήσεις ἔχουν τόσο ἀλλοιώσει τὴν ἑλληνικὴ ψυχὴ, ὥστε τὰ κριτήρια τῶν διαφόρων ἐπιλογῶν μας νὰ μὴν εἶναι αὐτὰ ποὺ ἀναφέραμε ἀλλὰ ὁ φανατισμὸς, ὁ κομματισμὸς, ἡ ἐρωτικὴ ἔλξη, τὰ πάθη, τὰ μικροσυμφέροντα καὶ οἱ μωροφιλοδοξίες. Γι' αὐτὸ καὶ ἐπὶ διακόσια ἔτη ἐλευθέρου βίου τῆς πατρίδος μας οἱ ἐκλογές δὲν φέρουν τὰ ποθητὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων κάθε φορὰ ἐκλέγονται ὄχι οἱ ἱκανοὶ ἀλλὰ οἱ ἀρεστοί, ὄχι οἱ τίμιοι ἀλλὰ οἱ καταφερτζήδες, ὄχι οἱ ἑλληνόψυχοι ἀλλὰ οἱ πάσης φύσεως γραυκῆλοι ἢ ψευτοελληναράδες.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἡδὴ ἀρχίζει προεκλογικὸ κλίμα, ἀναφέρομε ἐδῶ μερικὰ χρήσιμα στοιχεῖα. Κάθε πολιτικὸ κόμμα ἢ πολιτικὴ προσωπικότητα ἔχει τρία βασικὰ στοιχεῖα: α) τὶς θεμελιώδεις ἀρχές, β) τὸ πολιτικὸ σύστημα, καὶ γ) τὴν κοινωνικὴ πρακτικὴ. Π.χ. τὰ ἀριστερὰ κόμματα θεμελιώνονται πάνω στὸν ἱστορικὸ καὶ στὸν διαλεκτικὸ ὑλισμὸ, δηλ. στὴν μαρξιστικὴ ἀθεη κοσμοθεωρία, ὡς ἀρχικὸ πολιτικὸ σύστημα ἔχουν τὴν δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, ἢ ὅποια στὸν ὑπαρκτὸ σοσιαλισμὸ ἐξελίχθηκε σὲ παντοδυναμία τοῦ πολιτικοῦ γραφείου καὶ κοινωνικὸ στήριγμα ἔχουν τὴν ὑποχρεωτικὴ κοινοκτημοσύνη. Καὶ τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα εἶναι ἀντίθετα πρὸς τὴν ἑλληνορθόδοξη παράδοση. Ἀκόμα καὶ ἡ κοινοκτημοσύνη τους, ἐπειδὴ εἶναι ὑποχρεωτικὴ, δὲν συμβιβάζεται πρὸς τὸ «ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε». Τὰ δεξιὰ κόμματα θεμελιώνονται στὸν ἀτομικὸ οὐμανισμὸ, πρεσβεύουν τὴν δημοκρατία, τὴν ὅποια ὁμως διαφθεῖρουν μὲ τὴν ἐξαγορά, καὶ ὡς κοινωνικὴ πρακτικὴ ἔχουν τὸν ἀντιχριστιανικὸ καπιταλισμὸ, δηλ. τὴν κεφαλαιοκρατία. Οἱ λεγόμενες δυνάμεις τοῦ κέντρου, ἐπειδὴ καὶ αὐτὲς στηρίζονται στὶς ἀστικές δυνάμεις τῆς Δύσεως, εἶναι ἀνεργάτιστες καὶ δὲν τελεοφοροῦν.

Ἐπομένως, ὅσοι ἐπὶ τόσες δεκαετίες ψηφίζομε τὰ ὑπάρχοντα κόμματα μὲ τὶς ἀριστερὲς ἢ τὶς δεξιὲς ἀντιχριστιανικὲς καὶ ἀπάνθρωπες πρακτικὲς, συμβάλλομε στὴν διατήρησιν τοῦ πολυπρόσωπου ὑλισμοῦ, στὸν ἄδικο πλουτισμὸ τῶν ὀλίγων, στὴν ἀπαθλίωσιν τῶν πολλῶν, στὴν ἐθνικὴ συρρίκνωσιν καὶ στὴν γενικὴ κατάρρευσιν. Γι' αὐτὸ, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, οἱ Ἐπάλλξεις ἐπὶ δεκαετίες τώρα προτρέπομε ὅλους ὅσοι δύνανται νὰ ἔχουν σωστὴ γνώμη, δίκαιη δρᾶση καὶ φιλαδέλφην πρόθεση νὰ συνεργαστοῦν καὶ σχηματίζοντες κατ' ἀρχὰς τοπικὲς ομάδες γιὰ ἀλληλοβοήθεια καὶ κοινὴ δρᾶσιν νὰ προχωρήσουν στὴν συνέχεια στὴν δημιουργία πανελληνίου συνεργατικοῦ δημοκρατικοῦ καὶ κοινωνικοῦ κινήματος γιὰ τὴν κοινὴ πρόοδο καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Ἐνα τέτοιο κίνημα πρέπει νὰ στηρίζεται στὶς ἑλληνορθόδοξες ἀρχές, νὰ προωθῆ τὸν σεβασμὸ στὸν ἄνθρωπο, τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος, νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν προάσπιση τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ὡς ἐμφύχου δυναμικοῦ καὶ ὡς γεωγραφικοῦ χώρου καὶ ὡς πολιτισμικοῦ θησαυροῦ καὶ ταυτοχρόνως νὰ ἐφαρμοζῇ καθαρὲς δημοκρατικὲς διαδικασίες καὶ νὰ προάγῃ τὴν κοινωνικὴ συνεργασία καὶ μάλιστα τὸν κοινοτικὸν τρόπο ζωῆς καὶ πολιτείας.

Ὅσοι λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἐπιθυμεῖτε νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν ἄβυσσο καὶ τὴν καταστροφὴ, στὴν ὅποια μᾶς ὠδήγησαν τὰ πολυπρόσωπα ὑλιστικὰ καθεστῶτα καὶ θέλετε νὰ συμβάλλετε στὴν γενικὴ ἀνόρθωσιν τῆς χώρας καὶ στὴν πολυπόθητη προκοπὴ, ἐργαστήτε γιὰ τὴν συνεργασία ὄλων τῶν ὑγιῶν δυνάμεων τοῦ τόπου, προσώπων καὶ ομάδων, γιὰ τὴν κοινὴ πρόοδο καὶ τὴν κοινὴ σωτηρία.

B.T.

Ἡ προτροπὴ τῆς Παναγίας μας

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

μὰ βυζαντινὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας μας, ποὺ τιμᾶται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς σὲ ὅλη τὴν Πολωνία καὶ τὶς γύρω περιοχές. Τὸ πλῆθος ἦταν τόσο πολὺ, καὶ πρὸ παντὸς νέα παιδιά, ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ τὸ ἀδιαχώρητο. Χιλιάδες μάλιστα προσκυνητὲς ἔρχονταν μὲ τὰ πόδια ἀπὸ δεκάδες χιλιόμετρα μακριά.

Ἐάν, ὁμως, προσέξῃ κάποιος καὶ τοὺς ὀρθόδοξους προσκυνητὲς καὶ τοὺς παπικοὺς πανηγυριῶτες, θὰ διατυπώσῃ τὸ ἐρώτημα: «Ὅλοι ἐμεῖς, ὀρθόδοξοι καὶ παπικοί, ποὺ ψάλλομε καὶ παρακαλοῦμε τὴν Παναγία γιὰ βοήθεια καὶ προστασία, ἄραγε ἀκούει τί μᾶς λέει ἢ Παναγία, τί μᾶς προτρέπει;» Ἴσως μάλιστα καὶ νὰ μὴν ἔχωμε προσέξῃ τί μᾶς λέει ἢ Παναγία καὶ νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ μονάχα τί λέμε ἐμεῖς σὲ αὐτήν. Ἐγνωστὲς καὶ ἀτομοκράτες, ὅπως εἴμαστε, ἐκφράζομε τὸν πόνο μας, ἀδιαφορώντας γιὰ τὰ λόγια τῆς Παρθένου, ποὺ μᾶς προτρέπει νὰ κάνωμε καὶ ἐμεῖς κάτι γιὰ τὰ κοινὸ καλὸ.

Ὅπως θὰ ἐνθυμήσῃ, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ἡ Παναγία μας, γιὰ νὰ οἰκονομήσῃ τὸν οἶνο ποὺ εἶχε λείπει κατὰ τὸν γάμο τῆς Κανᾶ, εἶπε στοὺς ἐκεῖ παρευρισκομένους: «Ὁ, τι ἂν εἶποι ὑμῖν (ὁ Υἱὸς μου), ποιήσατε». Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι πράγματι ἔκαναν ὅ, τι

τοὺς εἶπε ὁ Χριστὸς· γέμισαν τὶς ὑδρίες μὲ ὕδωρ καὶ ὁ Χριστὸς μας ἔκανε τὸ θαῦμα Του, μετέτρεψε τὸ ὕδωρ σὲ οἶνο. Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα, ὅσες φορὲς οἱ ἄνθρωποι ἀκούμε τὴν προτροπὴ τῆς Παναγίας μας, τὸ θαῦμα γίνεται. Ὁ πόνος φεύγει, οἱ δυσκολίες ἀντιμετωπίζονται καὶ τὸ ἔθνος σφύζεται.

Ὅσες φορὲς ὁμως παρακοῦμε, θαῦμα δὲν γίνεται καὶ σωτηρία δὲν ἐρχεται. Ὅχι γιατί ὁ Χριστὸς ἀδυνατεῖ, ἀλλὰ γιατί ἐμεῖς δὲν εἴμαστε δεκτικοὶ στὴν θεία χάριν Του. Οἱ δυτικοὶ π.χ. δὲν ἀκούνε τὴν Παναγία ποὺ τοὺς προτρέπει νὰ σταματήσουν τὸ filioque, νὰ μὴν πιστεύουν στὸ πρωτεῖο καὶ στὸ ἀλάθητο τοῦ πάπα, νὰ μὴν εἶναι φεουδάρχες, καπιταλιστὲς καὶ ἱμπεριαλιστὲς, νὰ μὴν εἶναι ἀνθέλληνοι καὶ ἀντιορθόδοξοι. Ἐμᾶς δὲ τοὺς ὀρθόδοξους προτρέπει νὰ μὴν εἴμαστε ἀτομικιστὲς, ἀμετανόητοι, φιλοτομαριστὲς, δεσποτικοὶ καὶ πρὸ παντὸς νὰ μὴν ψηφίζομε ἀθέους καὶ ἄδικους κυβερνήτες ποὺ καταστρέφουν κάθε ἑλληνορθόδοξη παράδοση. Ἐάν συνεχίσωμε νὰ μὴν ἀκούμε τὴν Παναγία καὶ νὰ μὴν διάγωμε βίον καὶ πολιτεία Χριστοῦ, δὲν θὰ ἀπολαύωμε τὴν βοήθεια τῆς Παναγίας ὡς ἀνεπίδεκτοι κάθε προκοπῆς.

Μαζὶ λοιπὸν μὲ τοὺς ψαλμοὺς, τὶς παρακλήσεις, τοὺς ναοὺς καὶ τὰ προσκυνητάτα ἄς προσθέσωμε καὶ τὴν ὑπακοὴν στὴν προτροπὴ τῆς Παναγίας μας, γιὰ νὰ ἔχωμε τὴν βοήθειάν της γιὰ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ δεινὰ.

Ἐκδρομὴ στὴν Πολωνία

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

καὶ τὸ δεύτερο πρὸς τιμὴν τῶν Ἁγίων Μάρθας καὶ Μαρίας, ὅπου εὐρίσκονται τοποθετημένοι χιλιάδες σταυροί.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφή, ἐπισκέφθηκαν τὴν πανέμορφη Μπρατισλάβα, πρωτεύουσα τῆς Σλοβακίας, μὲ τὸ ὑπέροχο κάστρο, τὰ ἐξαίσια πάρκα καὶ τὶς θαυμάσιες γέφυρες στοὺς δυὸ ποταμοὺς, Δούναβη καὶ Μοράβα. Στὴν συνέχεια, ἐπισκέφθηκαν τὸ ἐντυπωσιακὸ Νόβισαντ, μὲ τὸ γραφικὸ κάστρο καὶ τὶς πολλὲς πλατεῖες. Τέλος, στὴν Σεργία προσκύνησαν στὸν τεράστιον ναὸ τοῦ Ἁγίου Σάββα στὸ Βελιγράδι, εὐχαριστώντας τὸν Θεὸ γιὰ τὴν μιὰ ἀκόμη πετυχημένη καὶ ὠφέλιμη ἐκδρομὴ.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ὁ δρόμος γιὰ τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ

Τελετὴ Ἀγιασμοῦ

καὶ Παρουσίαση βιβλίου

Κυριακὴ 23 Σεπτεμβρίου καὶ ὥρα 11:00π.μ.,
«Ἐπάλλξεις», Ζήνωνος 3, β' ὄρ., Ὁμόνοια

Μετὰ τὴν τέλεση τοῦ ἁγιασμοῦ γιὰ τὴν εἰσοδὸ μας στὸ νέο ἐκκλησιαστικὸ καὶ ἀκαδημαϊκὸ ἔτος 2018-2019, θὰ πραγματοποιηθῆ παρουσίαση τοῦ νέου βιβλίου τοῦ κ. Βασιλείου Τσοῦπρα, μὲ τίτλο «Δυὸ καλοκαίρια στὰ βουνά» καὶ ὑπότιτλο «Πολὺ περπάτημα, λίγο παιχνίδι καὶ πάρα πολλὴ μάθηση».

Σὰς περιμένουμε. Εἴσοδος ἐλεύθερη.

Πληροφορίες: Ὁρθόδοξη Ἐφημερίδα «Ἐπάλλξεις»,
Ζήνωνος 3, 104 31, Αθήνα,
τηλέφωνα: 210 52 30948, 6936 901606.

Πρὸς ῥῶσιν τῆς ψυχῆς

Ὅσπερ ἡ δρόσος τῶν πηγῶν καὶ τῶν ἐλάτων ὑγείαν τε καὶ ἀναψυχὴν τοῖς ἀνθρώποις φέρει, οὕτω καὶ τὰ ζωηφόρα νάματα τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ῥῶσιν καὶ ἀνάτασιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωροῦνται.

Ὁλβιος οὖν ὅστις παιδιόθεν ταῦτα μεμάθηκεν, ὅτι ἐραστὴς τοῦ ὀσίου, τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ωραίου γενόμενος καὶ ἐν τούτοις ἀεὶ μένων χρηστὸς εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν τοῖς πᾶσιν καθίσταται.

(ἀπὸ τὸ ὀπισθόφυλλο τοῦ νεοεκδοθέντος βιβλίου μας «Δυὸ καλοκαίρια στὰ βουνά»)

Ἡ Ουκρανία

καὶ πάλι στο προσκήνιο.

Διεργασίες γιὰ τὴ λήξη τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολυδιάσπασης

Στις 31 Αυγούστου συναντήθηκαν στο Φανάρι ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος καὶ ο Πατριάρχης Μόσχας Κύριλλος. Ἐνα ἀπὸ τα θέματα που συζητήθηκαν κατὰ τις συνομιλίες σε ἀνεπίσημο ἐπίπεδο ἦταν καὶ τὸ ζήτημα τῆς αυτοκεφαλίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ουκρανίας. Μετὰ τὴ συνάντηση κυκλοφόρησε ἡ εἶδηση ὅτι ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως δήλωσε πὼς μια σχετικὴ ἀπόφαση οφείλει νὰ συμμερίζεται καὶ τις ἀπόψεις τῆς Μόσχας γιὰ τὸ ζήτημα καὶ νὰ μὴν προκαλεῖ νέες ἐντάσεις καὶ σχίσματα.

Υπενθυμίζεται πὼς στὴν Ουκρανία λειτουργοῦν πάνω ἀπὸ

τρεις Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες, με κυριότερη αὐτὴ που ἀνήκει στο Πατριαρχεῖο Μόσχας καὶ αὐτὴ που ἔχει ἀποκοπεί ἀπὸ αὐτὸ καὶ ἔχει σχηματίσει ἀνεξάρτητη ἱεραρχία. Ἡ τελευταία ονομάζεται καὶ Πατριαρχεῖο Κιέβου

αν καὶ δὲν ἔχει ἀναγνωριστῆ ἐπισημῶς ὡς αυτοκέφαλη ἀπὸ τις ὑπόλοιπες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες. Απολαμβάνει, ὁμῶς, τὴν ὑποστήριξη ἀπὸ τις πολιτικὲς ἀρχές τῆς χώρας, ἐξαιτίας τῆς εχθρότητας που ἔχει ἀναπτυχθεῖ πρὸς τὴ Ρωσία μετὰ τὴν ἀποσχιστικὴ δράση τῶν ρωσόφωνων στὶς ἀνατολικὲς ἐπαρχίες καὶ τὴν προσάρτηση τῆς Κριμαίας στὴ Ρωσία. Ὁ Πρόεδρος τῆς Ουκρανίας Ποροσένκο, σε μια προσπάθεια παράκαμψης τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, ἔχει προσεγγίσει τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο καὶ ἀπὸ τὸν Ἀπρίλιο ἐφέτος ἔχει κατατεθεῖ ἐπίσημο αἴτημα πρὸς τὸ Πατριαρχεῖο γιὰ ἀναγνώριση τοῦ Ἀυτοκεφαλίου τῆς φιλοκυβερνητικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ουκρανίας.

Τὸ ζήτημα τῆς Ουκρανίας εἶναι πολὺπλοκο, μια καὶ ἐντάσσεται στὴ σφαῖρα τῆς διεθνούς πολιτικῆς, λόγω τῆς ἀνοιχτῆς σύγκρουσης ἀνάμεσα στὴ ρωσικὴ καὶ τὴν ουκρανικὴ κυβέρνηση γιὰ τὸν ἐλεγχὸ τῶν ἀνατολικῶν ἐπαρχιών. Στὴ σύγκρουση αὐτὴ ἐμπλέκεται καὶ ὁ διεθνῆς παράγοντας με τις δυτικὲς χώρες νὰ ὑποστηρίζουν τὴν φυλοδυτικὴ ουκρανικὴ κυβέρνηση ὡς ἀντίπαλον δέος στὴν ἐνίσχυση τῆς ρωσικῆς ἰσχύος στὴν ἐυρωπαϊκὴ ἥπειρο. Μια ἀναγνώριση τῆς ἀνεξάρτητης ουκρανικῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως μπορεῖ νὰ φανεῖ ὡς ἐνδειξη ὑπεροχῆς τοῦ ἐναντι τοῦ Μόσχας, μπορεῖ ὁμῶς νὰ ἐπιφέρει πλήρη ἀποδιοργάνωση τῶν ἐκκλησιαστικῶν σχέσεων ἀνάμεσα στὶς ὀρθόδοξες Ἐκκλησίες με ἀπρόβλεπτες συνέπειες. Γι' αὐτὸ οἱ κινήσεις τῶν δύο μερῶν εἶναι πολὺ προσεκτικὲς καὶ καλὰ μελετημένες. Πάντως, εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἔχουμε ἐξελιξίσεις στὸ ἐπόμενο διάστημα.

Γεώργιος Β. Τσοῦπρας

Αναλύσαμε σὲ προηγούμενο ἄρθρο μας (φύλλο Ἰουλίου 2018) ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι ἐξουσία ἀλλὰ διακονία, καὶ ὡς πρὸς αὐτὴν τὴν ἔννοια δὲν σχετίζεται με τις κοσμικὲς βασιλείες καὶ τὰ πολιτεύματα τοῦ κόσμου τούτου. Τὴν Βασιλεία, τὴν πολιτεία δηλαδὴ αὐτὴν, τὴν ἐγκαθίδρυσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς με τὴν ἔλευσή Του στὴν γῆ καὶ τὴν διαφυλάττει «διὰ τοῦ Σταυροῦ Του», ὅπως ψάλλομε καὶ στὸ σχετικὸ ἀπολυτίκιο.

Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ πολιτεία Του δὲν εἶναι μιὰ ἀπλὴ ἐπίγεια πολιτεία, στηριζόμενη σὲ δόξες καὶ τιμές, ἀλλὰ μιὰ Σταυροπολιτεία, μιὰ πολιτεία δηλαδὴ ποὺ ἔχει ὡς βάση καὶ θεμέλιο τὴν θυσία καὶ τὴν σταυρικὴ ἀγάπη. Μέλη τῆς πολιτείας αὐτῆς εἶμαστε ὅλοι ὅσοι ἀποτελοῦμε σῶμα Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία Του, «ἦν περιεποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος» (Πράξ. Κ' 28). Ὁ Χριστὸς μας, δηλαδὴ, με τὴν θυσία Του πάνω στὸν Σταυρὸ δώρισε σὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους τὸ θεῖο δῶρο τῆς σωτηρίας. Σὲ μᾶς δὲν μένει παρὰ νὰ τὸ οἰκιοποιήσουμε, νὰ ἀποδεχθοῦμε δηλαδὴ τὸ μέγα αὐτὸ δῶρο, ἐὰν θέλουμε βεβαίως νὰ σωθοῦμε.

Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἐξ ἄλλου μᾶς ἐδειξε τὸν δρόμο γιὰ τὴν σωτηρία με τὸ δικό Του παράδειγμα καὶ συνεχῶς μᾶς κατευθύνει πρὸς αὐτόν, τονίζοντάς μας τις δυσκολίες ποὺ ἔχει ὁ δρόμος τοῦ Σταυροῦ (Ματθ. Ε' 11, Κορ. Β' 4-9), προβάλλοντάς μας ὁμῶς καὶ τὴν χαρὰ τῆς νίκης (Ἰωάν. ΙΣΤ' 33), ἐὰν ὑπομείνουμε «εἰς τέλος» (Ματθ. ΚΔ' 14).

Εἶναι βεβαίως γεγονός ὅτι πέρα ἀπὸ τὴν θεϊκὴ δωρεὰ ἀπαιτεῖται καὶ ὁ προσωπικὸς μας ἀγώνας γιὰ τὴν κατάκτηση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Στὴν ἐπὶ τοῦ ὄρους ὀμιλία Του ὁ Χριστὸς μᾶς μακαρίζει τοὺς ἀνθρώπους, στοὺς ὁποίους ἀνήκει ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, προβάλλοντάς ἔτσι καὶ τις ἀντίστοιχες ἀρετές, τὴν ταπεινοφροσύνη καὶ τὴν ἀπλότητα (ὄχι ταπεινολογία), τὴν πραότητα, τὴν ἐλεημοσύνη, τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας, τὴν εἰρήνη καὶ μάλιστα τὴν συμβολὴ στὴν δημιουργία τῆς, καὶ ἐξαίρει τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν δικαιοσύνη ὡς καὶ τὸν στέφανο ποὺ θὰ λάβουν οἱ δεδιωγμένοι «ἐνεκεν δικαιοσύνης» ἀλλὰ καὶ ὅσοι ὄνειδίζονται ἢ διώκονται ἢ κακολογοῦνται ἢ δυσφημίζονται ἢ θλίβονται γιὰ τὸν Κύριο (Ματθ. Ε' 1-11). Ὑπὸ τὴν ἴδια ἔννοια, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ κατακτᾶται εὐκολότερα ἀπὸ τὰ παιδιά, ἀπὸ τοὺς μετανουοῦντας ἁμαρτωλοὺς, ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς γιὰ τὸν Κύριο, παρὰ ἀπὸ τοὺς πολλοὺς καὶ ἐπιφανεῖς κεκλημένους, ἀπὸ τοὺς ἔχοντας καὶ κα-

τέχοντας, ἀπὸ τοὺς ὀμιλοῦντας γιὰ τὸν Κύριο ἀλλὰ μὴ ποιῶντας τὸ θέλημά Του καὶ ἐν τέλει ὑστεροῦντας στὴν βασικὴ ἐντολή Του, τὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς συνανθρώπους.

Ἐπειδὴ ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἀπόκτηση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ εἶναι ἔργο ζωῆς, καθοριστικὸ γιὰ τὸν Χριστιανὸ καὶ συνδεδεμένο με τὴν τελικὴ του κρίση, χρειάζεται ἀπόλυτη προτεραιότητα στὴν στόχευσή του ἐναντι ἐπιμέρους στόχων ἢ καθημερινῶν μεριμνῶν, ποὺ ἐνδέχεται νὰ τὸν ἀποσυντονίσουν ἢ καὶ νὰ τὸν ἐκτρέψουν ἀπὸ τὴν οὐρανόδρομο πορεία τοῦ πρὸς τὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὴν οὐρανοπολιτεία. Γι' αὐτὸ ὁ Χριστὸς μᾶς ἐπιμένει:

«Ζητεῖτε πρῶτον τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (Ματθ. ΣΤ' 22-33).

Στὴν οὐσία χρειάζεται νὰ εἶμαστε πολὺ εὐγνώμονες γιὰ τὴν προτροπὴ αὐτὴν τοῦ Κυρίου μας, ποὺ μᾶς ἀπαλλάσσει ἀπὸ τις περιττὲς ἀγωνίες καὶ τοὺς πολλαπλοὺς ἀγῶνες, γιὰ νὰ κατακτήσουμε ἐπίγεια ἀγαθὰ, καὶ μᾶς ἐπικεντρώνει στὸν ἀπώτερο στόχο μᾶς ἢ μᾶλλον στὸν πραγματικὸ μᾶς σκοπὸ, ποὺ εἶναι ἡ ἀπόκτηση τῆς Βασιλείας Του.

Πρακτικὰ αὐτὸ σημαίνει ὅτι θὰ ζοῦμε αἰώνια μαζί με τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἠγαπημένους Του καὶ δικούς μας ἀγαπημένους. Αὐτὸ τὸ ὑποσχέθηκε ὁ ἴδιος στοὺς μαθητὲς Του κατὰ τὸν Μυστικὸ Δεῖπνο: «οὐ μὴ πῖω ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πῖνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρὸς μου» (Ματθ. ΚΣΤ' 29). Τὴν Κοινὴ (μεθ' ὑμῶν) καὶ Καινὴ αὐτὴν Βασιλεία τὴν προγευόμαστε ἡδὴ κάθε φορὰ ποὺ κοινωνοῦμε τὸ σῶμα Του καὶ τὸ αἷμα Του ἀλλὰ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν μυστηριακὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ κυρίως μέσα ἀπὸ τὴν προσευχή, τὴν ἔξομολόγηση, τὴν εὐποῖα.

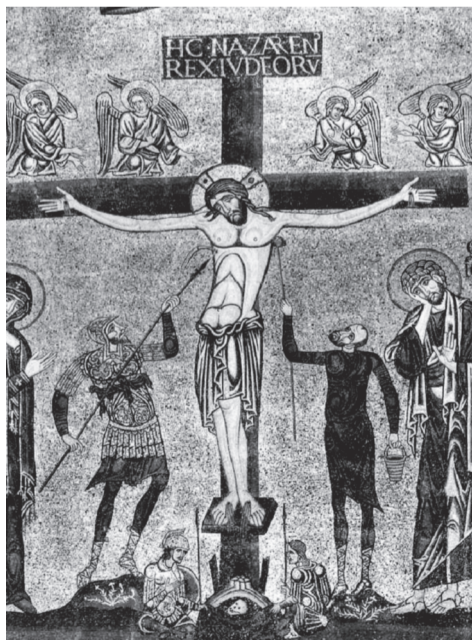
Ἄς γινώμαστε λοιπὸν καὶ ἐμεῖς με τὴν χριστόφορη ζωὴ καὶ πολιτεία μας ἐνεργὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ νὰ μὴν στερησοῦμε ἀπὸ Ἐκεῖνον οὔτε ἀπὸ τοὺς ἑαυτοὺς μας τὴν κοινὴ αὐτὴν χαρὰ, τὴν ὁποία καὶ ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὑπογραμμίζει στὸν Κατηχητικὸ τοῦ Λόγου, ὡς τὴν μεγαλύτερη χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως («Μηδεὶς θρηνεῖτω πενίαν. Ἐφάνη γὰρ ἡ καινὴ Βασιλεία»). Ἄς κάνουμε τὴν τιμὴ στὸν Σωτήρα μας Χριστὸ καὶ ἄς ἀγωνιστοῦμε με ὅλες μας τις δυνάμεις νὰ μετέχουμε ὅλοι στὴν Καινὴ καὶ Κοινὴ Του Βασιλεία πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία πάντων ἡμῶν. Γένοιτο.

Σοφία Μπερκὴ, φιλόλογος-θεολόγος

Ἡ Πολιτεία τοῦ Σταυροῦ

Κάθε φορὰ ποὺ ψάλλομε τὸ ἀπολυτίκιο τοῦ Σταυροῦ λέμε: «Καὶ τὸ σὸν φυλάτταν διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολιτεύμα». Ποιὸ εἶναι αὐτὸ τὸ πολιτεύμα; Ἀσφαλῶς ὄχι κάποια συγκεκριμένη μορφή πολιτεύματος, ἀλλὰ ἡ καινὴ καὶ κοινὴ πολιτεία τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ ἡ Ἐκκλησία Του, μὲς στὴν ὁποία ἐννοεῖται καὶ κάθε ἄλλη χριστιανικὴ ομάδα.

Πιὸ καθαρὰ αὐτὸ φαίνεται στὸ κοντάκιο τοῦ Σταυροῦ: «Τῇ ἐπανάμω Σου καινὴ πολιτεία τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι». Ἡ ἐπώνυμος, λοιπὸν, δηλαδὴ ἡ χριστωνύμος πολιτεία, εἶναι ἡ χριστιανικὴ πολιτεία, κοινῶς ἡ Ἐκκλησία, ἡ ὁποία περιλαμβάνει καὶ τὴν πίστη καὶ τὴν ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία τῶν χριστιανῶν. Γι' αὐτὸ, παλαιὰ τὰ βιβλιαράκια

γιὰ τοὺς Ἁγίους περιεῖχαν τὸν βίο καὶ τὴν πολιτεία τῶν Ἁγίων. Ἄρα, ἡ Ἐκκλησία περιλαμβάνει καὶ τὸν ναὸ καὶ τὸ σχολεῖο καὶ τὴν κοινότητα καὶ οἱ πολιτικοὶ ὑπεύθυνοι, ἴσως χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν ἢ νὰ τὸ πιστεύουν ἢ νὰ τὸ νοιώθουν, ἐκτελοῦν ἐκκλησιαστικὸ ἔργο, ἔργο δικαιοσύνης καὶ σωτηρίας. Ἐτσι ἐξηγεῖται ὁ ἁγιασμὸς καὶ ἡ ἀνάγνωση τῶν ὥραίων εὐχῶν κατὰ τὴν ἀνάληψη τῶν καθηκόντων των. Ἄλλωστε, αὐτοὶ εἶναι οἱ διάκονοι τοῦ λαοῦ – καὶ ὄχι ἐξουσιαστές.

Ὅταν ἐπὶ τέλους οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες ἀισθανθοῦμε τὸν ἑαυτὸ μᾶς ὡς μέλη καὶ πολῖτες τῆς χριστωνύμου πολιτείας, τότε θὰ ἀποκτήσωμε πολιτικούς – διακόνους τοῦ λαοῦ καὶ ὄχι «ὑπηρετὰς τῶν ἀλλοτρίων».

Συμφωνία των Πρεσπών - Ένας κίνδυνος που δεν πολυακούγεται

Η νεότερη ιστορία της Μακεδονίας χαρίζεται στα Σκόπια.

Γεωργίου Β. Τσούπρα, Δρ Θεολογίας-Σλαβολόγου

Η Συμφωνία των Πρεσπών, που συνομολόγησε η κυβέρνηση με τα Σκόπια είναι γνωστό ότι ενέχει πολλούς κινδύνους για τη χώρα μας. Καταρχάς, αναγνωρίζονται οι γείτονές μας ως «Μακεδόνες» και η γλώσσα τους ως «μακεδονική», σε παραποίηση όλων των ιστορικών δεδομένων. Απ' την άλλη η χώρα τους θα ονομάζεται μετά την κύρωση της συμφωνίας «Βόρεια Μακεδονία» ενώ η ιστορική αλήθεια είναι ότι θα έπρεπε να ονομάζεται «Βόρεια της Μακεδονίας»!

Επειτα, τίθεται σε κίνδυνο κάθε εταιρική επωνυμία ή ονομασία προϊόντος, που θα χρησιμοποιεί τον όρο «Μακεδονία, Μακεδονικός, η, ο» κλπ., όπως και τα τοπωνύμια και οι επίσημες ονομασίες των περιφερειών και των περιοχών της Μακεδονίας, αφού τέτοια χρήση πρέπει να περάσει από τη συμφωνία των δύο χωρών. Δεν θα πρέπει να μας εκπλήξει οποιαδήποτε αντίδραση των Σκοπίων που θα μπλοκάρει τέτοιες ονομασίες για να δημιουργείται μόνιμα πρόβλημα στη χώρα μας.

Ακόμη, θα τεθεί στην διμερή κρίση κάθε χαρακτηρισμός μνημείου αλλά και θα γίνουν αντικείμενο μελλοντικής διαπραγματεύσεως τα σχολικά και άλλα εκπαιδευτικά εγχειρίδια που θα διδάσκονται στις δύο χώρες. Αρα θα μπορεί η γειτονική χώρα να επεμβαίνει συνεχώς στο εσωτερικό της Ελλάδας, δημιουργώντας εντυπώσεις και απαιτώντας αναγνώριση της δικής της εκδοχής της ιστορίας, που παγκοσμίως θεωρείται ως πλαστογραφία και αλλοίωση της επιστημονικής αλήθειας.

Θα μπορούσε κάποιος να αντιτάξει ότι το ίδιο θα μπορούσε να ισχύσει και αντίστροφα, να έχει δηλαδή η χώρα μας τον έλεγχο για το τι θα διδάσκεται στα Σκόπια, ώστε να αποφεύγεται η προπαγάνδα από την πέρα πλευρά εις βάρος της χώρας μας. Θα ήταν ευχής έργο αν ίσχυε κάτι τέτοιο. Αλλά δύο παράγοντες δεν με αφήνουν να είμαι τόσο αισιόδοξος: Πρώτον, η ελληνική εκπαιδευτική πολιτική κυριαρχείται από την «αποδομητική» σχολή (του «συνωστισμού» στη Σμύρνη, των γνωστών θεωριών περί ασυνέχειας του ελληνικού πολιτισμού, της υπέρμετρης φοβίας σε κάθε τι εθνικό ή θρησκευτικό). Αρα, δεν είναι βέβαιο ότι και οι επιτροπές που θα καθοριστούν θα έχουν ως γνώμονα την προστασία της ιστορικής αλήθειας και όχι την προβολή των ιδεολογικών αγκυλώσεων, όπως επικρατούν -δυστυχώς- στη σύγχρονη ελληνική διανόηση.

Δεύτερον και κυριότερο, στη συμφωνία αναφέρεται ότι «τα δύο μέρη αναγνωρίζουν πως η εκατέρωθεν αντίληψη τους ως προς τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνες» αναφέρεται σε διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και πολιτιστική κληρονομιά» (άρθρο. 7, παρ. 1). Στις επόμενες παραγράφους η έννοια της πολιτιστικής κληρονομιάς περιορίζεται στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και δεν έχει σχέση με την επικράτεια, τη γλώσσα, τον πληθυσμό, τα χαρακτηριστικά και την ιστορία των Σκοπίων. Αλλά με αυτή την πρόβλεψη κάθε ελληνική παρουσία στην επικράτεια των Σκοπίων εξαφανίζεται. Η ελληνική παράδοση της Αχρίδας, του Κρουσόβου, του Μοναστηρίου, της Στρώμνιτσας και όλης της νότιας περιοχής των Σκοπίων, όπου άκμαζε ο ελληνισμός πριν το 1913, παραγράφεται και χαρίζεται στα Σκόπια. Όπως επίσης παραγράφεται και εξαφανίζεται η βουλγαρική παράδοση της περιοχής, που πλέον από ελληνικής πλευράς αναγνωρίζεται ως «μακεδονική», παρόλο που μια τέτοια εξέλιξη αποτελεί σαφή παραποίηση και αλλοίωση της ιστορίας.

Αυτός ο κίνδυνος, του περιορισμού της μακεδονικής ιστορίας μόνο στην Αρχαιότητα, είναι πολύ σοβαρός. Ακυρώνει την παρουσία του ελληνισμού σε όλη τη Μακεδονία και ανοίγει τις ορέξεις για επέκταση της «μακεδονικής» παράδοσης προς τον Νότο, με την αιτιολογία ότι κάθε τι μακεδονικό που αναφέρεται στη νεότερη εποχή ανήκει στο «ιστορικό πλαίσιο και πολιτιστική κληρονομιά» των Σκοπίων, αφού δεν θα ανήκει στην Αρχαιότητα.

Ήδη ακούγονται οι πρώτες βολές. Κάποιοι Σλαβόφωνοι στη Φλώρινα, που ακολουθούν την πολιτική της γειτονικής χώρας (όπως κάποιοι παππούδες τους ακολουθούσαν τη βουλγαρική πολιτική) άρχισαν να ζητούν αναγνώριση «μακεδονικής» πολιτιστικής ταυτότητας και «μακεδονικής» γλώσσας. Ίσως σε μελλοντικό χρόνο, αν επικρατήσει το πνεύμα της συμφωνίας, να αναγκαστεί η χώρα μας να προβεί στο παράδοξο, να αναγνωρίσει «μακεδόνες» με την εθνική έννοια και χωρίς γεωγραφικό προσδιορισμό, που θα διαφέρουν από τους Έλληνες!

Μια τέτοια συμφωνία δεν είναι προς το όφελος της χώρας μας και κρύβει πολλούς κινδύνους. Οι εξελίξεις προβλέπεται να είναι αρκετά καταγιστικές.

(Μέρος ομιλίας στις Επάλξεις στις 4 Ιουλίου)

Δραστηριότητες των Επάλξεων

Στην Αγία Μαρίνα στο Μίχα

Ανήμερα της έορτης της Αγίας Μαρίας ομάδα των Επάλξεων, κατευθυνόμενη προς την Σκαφιδιά, συμμετείχε στον έορτασμό της μνήμης της Αγίας στην περιοχή του Μίχα στην όρεινη Αχαΐα. Τόν θείο λόγο κήρυξε ο κ. Β. Τσούπρα, θεολόγος-υπεύθυνος των Επάλξεων, τονίζοντας ότι «μνήμη Αγίου, μίμησις Αγίου» και δηλώνοντας βαθύτατα συγκινημένος που επισκεπτόταν ύστερα από τόσα χρόνια τα μέρη όπου έζησε δύο καλοκαίρια ως παιδί. Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας όλοι κατηφόρισαν προς το καφενείο, όπου έγινε η παρουσίαση του βιβλίου του κ. Τσούπρα «Δύο καλοκαίρια στα βουνά», που στηρίχθηκε στις παιδικές του μνήμες την περίοδο της διαμονής του στις κατασκηνώσεις του Μίχα και της Τσαπουρνιάς, από την φιλόλογο κ. Σοφία Μπεκρή, παρουσία του π. Ιωάννου, των ιεροψαλτών, των συνδρομητών των Επάλξεων Παναγιώτου Λέκα και Μιλτιάδου Φαρμάκη, μελών της οικογενείας Μενούνου από την Πάτρα, της Μιμίκας και του Γεωργίου Τσίγκα, τέκνων του πρώτου οικιστού του κατασκηνωτικού χώρου, και των συγγενών αυτών, προερχομένων και έξ Αμερικής, ως και του αδελφού του Βασιλείου Κατσιδήμα, παιδικού φίλου του συγγραφέως. Η κ. Μπεκρή, με άφορη τα παιδικά βιώματα του συγγραφέως, τόνισε την σημασία που έχει η συμμετοχή των νέων στην ζωή της Εκκλησίας για την εξοικείωσή των με τους θησαυρούς των λειτουργικών κειμένων και μάλιστα της κοινής των Ελλήνων γλώσσας, στην οποία είναι γραμμένα τα κείμενα αυτά, και η προσέγγισή των με απλό και ευχάριστο τρόπο, ώστε να κατανοήσουν στην συνέχεια και τα νοήματά των.

Έορτασμός Αγίας Μαγδαληνής

Πανηγυρικά έορτάστηκε η μνήμη της Αγίας Μαγδαληνής στο όμώνυμο παρεκκλήσιο της Αγίας επί της οδού Αναγεννήσεως και Γραβιάς 18 στο Αιγάλεω. Τόσο κατά το έσπέρας όσο και

άνημερα της έορτης, **Σάββατο 21 και Κυριακή 22 Ιουλίου** αντίστοιχως, κηρύχθηκε ο θεϊός λόγος, έγινε αρτοκλασία και προσφέρθηκαν κεράσματα υπέρ κοινωνικών και ιεραποστολικών σκοπών από την αδελφότητα «Αγία Μαρία Μαγδαληνή» των Επάλξεων Αιγάλεω.

Ανήμερα μάλιστα προσφέρθηκε και πανηγυρικό γεύμα αγάπης κατά το πρότυπο των πρωτοχριστιανικών κοινοτήτων και ακολούθησε έορταστικό πρόγραμμα με την συμμετοχή φίλων και συνδρομητών της τοπικής ομάδος του Αιγάλεω, οι οποίοι και ευχήθηκαν στην έορτάζουσα Μαγδαληνή Κόκορη, ιατρό-θεολόγο και υπεύθυνη της αδελφότητας. Είθε ο αγαθός Θεός να της χαρίζη έτη πλούσια από τα αγαθά του Κυρίου, ώστε να διακονή με ύπομονη και αγάπη το θεάρεστο έργο Του.

Κατασκήνωση

Από **18 Ιουλίου έως 15 Αυγούστου** πραγματοποιήθηκε και έφέτος η κατασκήνωση για τα μέλη και τους φίλους των Επάλξεων στην Σκαφιδιά Ηλείας. Η καταπράσινη φύση, τα αναζωογονητικά μπάνια, οι πολλαπλές δραστηριότητες και κυρίως ο τακτικός εκκλησιασμός και μάλιστα η συμμετοχή στις Παρακλήσεις στην παρακείμενη Ι.Μ. Παναγίας της Σκαφιδιώτισσας κατά την περίοδο του Δεκαπενταγούστου συνετέλεσαν στην ένδυνάμωσή μας, ώστε να συνεχίσουμε με μεγαλύτερη όρεξη τον δύσκολο αγώνα μας στην πόλη. Ένα διαφορετικό χρώμα έδωσαν έφέτος οι νεανικές δροσερές φωνές που έψαλλαν στις Παρακλήσεις και προσέφεραν καλλιτεχνικό πρόγραμμα μετά το πέρας αυτών, υπό την καθοδήγηση της μουσικού Αναστασίας Παπαδημητρίου.

Πανηγυρικά έξ άλλου έορτάστηκε, όπως κάθε χρόνο, η μνήμη της Παναγίας ανήμερα του Δεκαπενταγούστου. Στόν Όρθρο και στην Θεία Λειτουργία προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ηλείας κ.κ. Γερμανός, ο οποίος εύλόγησε τα παρευρεθέντα μέλη των Επάλξεων, και συμμετείχαν πλήθος εύλαβών πιστών.

Αυτοκράτορες του Βυζαντίου

12. Λέων ο Δεύτερος

Ο Λέων ο Δεύτερος ή Νεώτερος, στέφθηκε από τον παππού του τον Μάρτιο του 473 μ.Χ. Αφού προσέλαβε ως συγκοινωνό στην βασιλεία του τον πατέρα του Ζήνωνα, πέθανε τον Δεκέμβριο του επόμενου χρόνου, το 474 μ.Χ.

13. Ζήνων

Ο Ζήνων ο Ίσαυρος, ευγενής και ικανώτατος στην πολεμική τέχνη, ήταν γαμπρός του αυτοκράτορα Λέοντα του Μακέλλη, για τον οποίο έγινε αναφορά στο προηγούμενο φύλλο, καθώς ο Ζήνων είχε παντρευτεί την κόρη του Λέοντα Μακέλλη, την Αριάδνη. Αναγορεύτηκε μάλιστα αυτοκράτορας ο Ζήνων, μετά από μια ραδιουργία της συζύγου του. Στέφθηκε στόν ιππόδρομο το 474 μ.Χ. και βασίλευσε δεκαεπτά χρόνια, μέχρι το 491μ.Χ. όποτε και πέθανε.

Η διακυβέρνηση του Ζήνωνος ήταν γεμάτη από σκευωρίες μὲν από την πλευρά της αυλικής μερίδας και από μίσος από την πλευρά των κληρικών. Επί των ημερών του εκδόθηκε

το λεγόμενο Ένωτικό διάταγμα, που συμφιλίωσε δήθεν τους Εύτυχιανούς, οι οποίοι δίδαξαν ότι υπήρχε μία φύση στόν Χριστό με τους Ορθοδόξους, που δέχονταν δύο φύσεις του Χριστού, την θεία και την ανθρώπινη.

Όμως, το διάταγμα αυτό προκάλεσε έντονη σύγχυση και μεγάλωσε την διαμάχη. Έν τέλει καταργήθηκε αργότερα από τον Ιουστινιανό το 518 μ.Χ.

Τόσο ο λαός όσο και ο στρατός μίσησε τον Ζήωνα που κατόντησε να περιπέσει σε μία άφορητη κατάσταση λόγω της μέθης και της ήθικης διαφθοράς. Σύμφωνα μάλιστα με την παράδοση ή ίδια ή Αύγουστα Αριάδνη έκλεισε τον Ζήωνα ζωντανό μέσα σε ένα βαθύ τάφο την στιγμή που αυτός εκδιδόταν σε αχαλίνωτες κραιπάλες.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ

ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ίδιοκτησία:

Πολιτιστική και Κοινωνική Κίνηση «Επάλξεις»

Εκδότης:

Βασίλειος Τσούπρα, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεία: Ζήνωνος 3, 104 31 Αθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis@otenet.gr • ιστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικές Εισφορές- Εμβλήματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Αρωγές για τις Επάλξεις

Τσάκωνας Νικόλαος	20€
Παναγιωτόπουλος Ευάγγελος	20€
Χοντάσης Δημήτριος	100€
Καβουρίνος Νικόλαος	50€
Ι.Μ. Προφήτη Ήλια Ύδρας	10€
Κοντόγιωργας Ευάγγελος	100€
π. Χαράλαμπος Χατζηχαράλαμπος	25€
Γκεζεργής Γεώργιος	200€
Μπαμπής Σπυρίδων	20€
Ι.Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Σκαφιδιάς	50€

Διαδώστε και στηρίξτε τις Επάλξεις